

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par atcelšanas prasību pēc būtības;
- piespriest HB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam Komisija izvirza tikai vienu atcelšanas pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka esot pieļauta tiesību kļūda.

Komisijas ieskatā Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, uzskatīdama, ka Lēmumam C(2019) 7318 final un C(2019) 7319 ir līgumisks raksturs.

Tālab šo divu prasījumu līgumiskā rakstura kļūdaina kvalifikācija saskaņā ar judikatūru lietā ADR (C-584/17) nozīmētu Komisijas 2021. gada 5. maija Lēmuma C(2021) 3339 final un 2021. gada 5. maija Lēmuma C(2021) 3340 final, kuri ir šīs prasības priekšmets, kļūdainu atcelšanu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 19. septembrī iesniedza *Sąd Rejonowy w Słupsku* (Polija) – kriminālprocess pret M.S., J.W. un M.P.

(Lieta C-603/22)

(2023/C 24/30)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Słupsku

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

M.S., J.W., M.P., *Prokurator Rejonowy w Słupsku*, D.G. – M.B. un B.B. aizgādnieis

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā⁽¹⁾, 6. panta 1., 2. punkts, 3. punkta a) apakšpunkts, 7. punkts un 18. pants, lasot tos kopsakarā ar 25., 26. un 27. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka no brīža, kad aizdomās turētajam, kas jaunāks par 18 gadiem, tiek izvirzīta apsūdzība, iestādēm, kas virza procesu, ir pienākums nodrošināt bērnam tiesības saņemt valsts nodrošinātu aizstāvja palīdzību, ja tas nav izraudzījis aizstāvi (sakarā ar to, ka bērns vai persona, kurai ir vecāku atbildība, nav nodrošinājis šādu palīdzību), un nodrošināt aizstāvja piedalīšanos pirmstiesas izmeklēšanā, piemēram, nepilngadīgā kā aizdomās turētā nopratināšanā, un ka tas neļauj veikt nepilngadīgā nopratināšanu bez aizstāvja piedalīšanās?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā, 6. panta 6. un 8. punkts, lasot kopsakarā ar 16., 30., 31. un 32. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka atkāpe no tiesībām saņemt aizstāvja palīdzību bez nepamatotas kavēšanās nav pieļaujama nevienā gadījumā lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem paredzēts brīvības atņemšanas sods, savukārt pagaidu atkāpe no tiesību uz aizstāvja palīdzību piemērošanas direktīvas 6. panta 8. punkta izpratnē ir pieļaujama tikai pirmstiesas izmeklēšanā un tikai tad, ja ir iestājušies 6. panta 8. punkta a) un b) apakšpunktā precīzi aprakstītie apstākļi, kuri ir skaidri jānorāda apstrīdamā lēmumā par nopratināšanas veikšanu bez advokāta piedalīšanās?

- 3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša – vai iepriekš minētās direktīvas noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā:
- a) *Kodeks postępowania karnego* (turpmāk tekstā – “Kriminālprocesa kodekss”) 301. panta otrais teikums, kurā ir noteikts, ka tikai pēc aizdomās turētā lūguma viņa nopratināšana notiek, piedaloties ieceltajam aizstāvim, bet aizstāvja neierašanās uz aizdomās turētā nopratināšanu neliedz veikt nopratināšanu;
  - b) Kriminālprocesa kodeksa 79. panta 3. punkts, kurā ir noteikts – ja persona nav sasniegusi 18 gadu vecumu (Kriminālprocesa kodeksa 79. panta 1. punkta 1. apakšpunkts), aizstāvja piedalīšanās ir obligāta tikai tiesas sēdē un tajās sēdēs, kurās apsūdzētā piedalīšanās ir obligāta, proti, tiesvedībā tiesā?
- 4) Vai 1. un 2. jautājumā minētie noteikumi, kā arī pārākuma princips un direktīvu tiešas iedarbības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie piešķir tiesības (vai, pakārtoti, uzliek pienākumu) valsts tiesai, kas kriminālprocesā izskata lietu, uz kuru attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā, un jebkurai valsts iestādei nepiemērot tās valsts tiesību normas, kuras ir pretrunā ar šo direktīvu, piemēram, 3. jautājumā minētās tiesību normas, un līdz ar to – ņemot vērā transponēšanas termiņa beigas – aizstāt valsts tiesību normu ar iepriekš minētajām tiešas iedarbības direktīvas normām?
- 5) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā, 6. panta 1., 2., 3. un 7. punkts, 18. pants, lasot tos kopsakarā ar 2. panta 1. un 2. punktu, lasot to kopsakarā ar 11., 25. un 26. apsvērumu, saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm^(?), 13. pantu un 50. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts nodrošina juridisko palīdzību aizdomās turētajiem vai apsūdzētajiem kriminālprocesā, ja šīs personas procesa uzsākšanas brīdī bija bērni, bet vēlāk sasniegušas 18 gadu vecumu, un šāda palīdzība ir obligāta līdz brīdim, kamēr šis process tiek pilnībā pabeigts?
- 6) Ja atbilde uz 5. punktā minēto jautājumu ir apstiprinoša – vai iepriekš minētās direktīvas normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā Kriminālprocesa kodeksa 79. panta 1. punkta 1. apakšpunkts, kurā ir noteikts, ka kriminālprocesā apsūdzētajam ir jābūt aizstāvim tikai līdz brīdim, kad tas ir sasniedzis 18 gadu vecumu?
- 7) Vai 5. jautājumā norādītās normas, kā arī pārākuma princips un direktīvu tiešas iedarbības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie piešķir tiesības (vai, pakārtoti, uzliek pienākumu) valsts tiesai, kas kriminālprocesā izskata lietu, uz kuru attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā, un jebkurai valsts iestādei nepiemērot valsts tiesību normas, kas ir pretrunā direktīvai, piemēram, 5. jautājumā norādītās normas, un piemērot valsts tiesību normas, piemēram, Kriminālprocesa kodeksa 79. panta 2. punktu, interpretējot to atbilstoši direktīvai (Savienības tiesībām atbilstoša interpretācija), proti, saglabāt valsts aizstāvja iecelšanu apsūdzētajam, kurš apsūdzības izvirzīšanas brīdī nav sasniedzis 18 gadu vecumu, bet vēlāk procesa gaitā sasniedza 18 gadu vecumu, attiecībā uz kuru kriminālprocess vēl nav pabeigts, līdz brīdim, kamēr šis process ir pilnībā pabeigts, pieņemot, ka tas ir nepieciešams, ņemot vērā apstākļus, kas kavē aizstāvību, vai – ņemot vērā transponēšanas termiņa beigas – aizstāt iepriekš minēto valsts tiesību normu ar tiešas piemērošanas direktīvas normām?
- 8) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā, 4. panta 1.–3. punkts, lasot tos kopsakarā ar 18., 19. un 22. apsvērumu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā^(?) 3. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar 19. un 26. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajām iestādēm (prokuratūrai, policijai), ne vēlāk kā pirms aizdomās turētā pirmās oficiālās nopratināšanas, ko veic policija vai cita kompetenta iestāde, ir nekavējoties jāinformē gan aizdomās turētais, gan vienlaikus arī persona, kurai ir vecāku atbildība, šīm tiesībām, kas ir būtiski, lai nodrošinātu procesa taisnīgumu, kā

arī par procesuālajām pasākumiem, tostarp it īpaši par pienākumu iecelt nepilngadīgajam aizdomās turētajam aizstāvi, kā arī par sekām, kas rodas, ja nepilngadīgajam apsūdzētajam netiek iecelts aizstāvis (valsts nodrošināta aizstāvja iecelšana *ex officio*), ievērojot, ka aizdomās turētajiem bērniem šī informācija ir jāsniedz vienkāršā un saprotamā valodā, kas atbilst nepilngadīgā vecumam?

- 9) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (*) 7. panta 1. punkta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar 31. apsvērumu, saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts iestādēm, kas virza kriminālprocesu, kurā ir iesaistīts aizdomās turētais/apsūdzētais bērns, ir pienākums aizdomās turēto bērnu saprotamā un viņa vecumam atbilstošā veidā informēt par tiesībām atteikties sniegt paskaidrojumus un tiesībām neliecināt pret sevi?
- 10) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā, 4. panta 1.–3. punkts, lasot tos kopsakarā ar 18., 19. un 22. apsvērumu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā 3. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar 19. un 26. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iepriekš minētajās tiesību normās noteiktās prasības nav izpildītas tad, ja vispārīga informācija tiek sniegta tieši pirms nepilngadīgā aizdomās turētā nopratināšanas, neņemot vērā īpašās tiesības, kas izriet no Direktīvas 2016/800, turklāt šāda informācija tiek sniegta tikai aizdomās turētajam, kurš rīkojas bez aizstāvja, un nevis personai, kurai ir vecāku atbildība, un situācijā, kad šāda informācija ir formulēta aizdomās turētā vecumam neatbilstošā valodā?
- 11) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā, 18. un 19. pants, lasot tos kopsakarā ar 26. apsvērumu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm, 12. panta 2. punkts, kas lasīts kopsakarā ar 50. apsvērumu un kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā, 7. panta 1. un 2. punktu, 10. panta 2. punktu un 44. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka – attiecībā uz aizdomās turētā sniegtajiem paskaidrojumiem policijas veiktā nopratināšanā, kura notiek, nepiedaloties tajā advokātam, nesniedzot aizdomās turētajam informāciju par viņa tiesībām un nesniedzot personai, kurai ir vecāku atbildība, informāciju par procesa norises vispārīgajiem aspektiem un tiesībām, kas bērnam pienākas saskaņā ar Direktīvas [2016/800] 4. pantu –, tie uzliek pienākumu (vai, pakārtoti, piešķir tiesības) valsts tiesai, kas lietu izskata kriminālprocesā, kurš ietilpst minēto direktīvu darbības jomā, un jebkurai valsts iestādei panākt, ka aizdomās turētie/apsūdzētie tiek nostādīti tādā pašā situācijā, kādā tie būtu bijuši, ja attiecīgie pārkāpumi nebūtu notikuši, tādējādi neņemot vērā šādus pierādījumus, it īpaši tad, ja šādā nopratināšanā iegūto apsūdzējo informāciju ir paredzēts izmantot, lai notiesātu attiecīgo personu?
- 12) Vai tādējādi 11. jautājumā norādītās normas, kā arī pārākuma princips un tiešās iedarbības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kas kriminālprocesā izskata lietu, kura ietilpst minēto direktīvu darbības jomā, un jebkurai citai valsts iestādei ir pienākums nepiemērot valsts tiesību normas, kas ir pretrunā minētajām direktīvām, piemēram, Kriminālprocesa kodeksa 168.a pantu, kurā ir noteikts, ka pierādījumus nevar atzīt par nepieļaujamiem tikai tādēļ, ka tie iegūti, pārkāpjot procesuālos noteikumus vai izdarot noziedzīgu nodarījumu, kas minēts Kriminālkodeksa 1. panta 1. punktā, ja vien pierādījumi nav iegūti saistībā ar valsts amatpersonas oficiālo pienākumu izpildi, slepkavības, tīšu miesas bojājumu nodarīšanas vai brīvības atņemšanas rezultātā?
- 13) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā, 2. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar LES 19. panta 1. punkta otro daļu, kā arī ES tiesību efektivitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka prokuroram – kā amatpersonai, kura piedalās tiesu varas īstenošanā, nodrošina tiesiskumu un vienlaikus ir pirmstiesas procesa virzītājs – ir pienākums pirmstiesas izmeklēšanas posmā nodrošināt efektīvu tiesisko aizsardzību tiktāl, ciktāl uz konkrēto jautājumu attiecas direktīvas piemērošanas joma, un efektīvi piemērojot Savienības tiesību normas, viņam ir jāgarantē sava neatkarība un objektivitāte?

14) Ja atbilde uz jebkuru no 1.–4., 5.–8., 9.–12. punktā uzdotajiem jautājumiem ir apstiprinoša, it īpaši gadījumā, ja atbilde uz 13. jautājumu ir apstiprinoša –, vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa (efektīvas tiesiskās aizsardzības princips), lasot to kopsakarā ar LES 2. pantu, it īpaši saistībā ar tiesiskuma principa ievērošanu, kā tas interpretēts Tiesas judikatūrā (2021. gada 21. decembra spriedums apvienotajās lietās C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 un C-840/19, *Înalta Curte de Casație și Justiție* un *Tribunalul Bihor*, EU:C:2021:1034), un vai tiesnešu neatkarības princips, kas noteikts LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā un Pamattiesību hartas 47. pantā, kā tas interpretēts Tiesas judikatūrā (2018. gada 27. februāra spriedums, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117) ir jāinterpretē tādējādi, ka šie principi, ņemot vērā iespēju izdarīt netiešu spiedienu uz tiesnešiem un ģenerālprokurora iespēju izdot saistošus rīkojumus šajā ziņā zemāk stāvošajiem prokuroriem, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēta prokuratūras atkarība no tādas izpildvaras iestādes kā tieslietu ministrs, kā arī nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas ierobežo tiesas neatkarību un prokurora neatkarību, piemērojot Savienības tiesību normas, it īpaši:

- a) *ustawa z dnia 27 lipca 2001 roku o ustroju sądów powszechnych* [2001. gada 27. jūlija Likuma par vispārējās jurisdikcijas tiesu organizāciju] 130. panta 1. punktu, kas ļauj tieslietu ministram – saistībā ar prokurora pienākumu ziņot par situāciju, kurā tiesa lemj, piemērojot Savienības tiesības – izdot rīkojumu nekavējoties pārtraukt tiesneša pienākumu pildīšanu līdz brīdim, kad disciplinārtiesā pieņem lēmumu, uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi, ja – ņemot vērā tiesneša izdarīto darbību, kura izpaužas kā Savienības tiesību tiešā piemērošanā – tieslietu ministrs atzīst, ka to prasa cieņa pret tiesu vai būtiskas dienesta intereses;
- b) *ustawa z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze* [2016. gada 28. janvāra Prokuratūras likuma] 1. panta 2. punktu, 3. panta 1. punkta 1. un 3. apakšpunktu un 7. panta 1.–6. un 8. punktu, kā arī 13. panta 1. un 2. punktu, no kuru satura – tos aplūkojot kopsakarā – izriet, ka tieslietu ministrs, kurš vienlaikus ir ģenerālprokurors un galvenā prokuratūras iestāde, var izdot arī tādus rīkojumus, kas ir saistoši zemāk stāvošajiem prokuroriem arī tādā mērā, kas ierobežo vai kavē Savienības tiesību tiešu piemērošanu?

⁽¹⁾ OV 2016, L 132, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2013, L 294, 1. lpp.

⁽³⁾ OV 2012, L 142, 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV 2016, L 65, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 23. septembrī *Tigercat International Inc.* iesniegusi par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2022. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-251/21 *Tigercat International Inc./EUIPO*

(Lieta C-612/22 P)

(2023/C 24/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Tigercat International Inc.* (pārstāvji: B. Fühmeyer, Rechtsanwalt, E. B. Matthes, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), *Caterpillar Inc.*

Ar 2022. gada 5. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *Tigercat International Inc.* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.